

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 146.

Ottende Session.

42de Møde.

Lørdagen den 31te Januar.

(Forts.)

Indenrigsministeren (fortsat): Jeg siger ikke dette, fordi det skal være noget sær betydeligt Argument, jeg siger det kun for at minde om, at her er Tale om fra to Sider at enes om en ligelig Udjevning af Forholdet og det er en stor Misforstaaelse, naar den ærede Rigsdagsmand vil minde om, hvorledes det forholder sig med den borgerlige Ret og den borgerlige Retspleie, som om § 2 i denne Henseende vilde gjøre nogen almindelig Forandring, thi den borgerlige Ret og Retspleie er netop ikke nævnt i § 2, under de der opførte Punkter fra Nr. 1—8. Deraf vil det sees, hvor forvildende det var for dem, der ikke note have fastholdt Lovforslagets Bestemmelser, at det ærede Medlem ikke een Gang, men mange Gange talte om Slesvigs Lov og Ret og Politii i Modsætning til Kongerigets Lov og Ret og Politii, thi herved stillede han Sagen i et falsk Lys; der er ikke Spørgsmaal om en almindelig Bestemmelse angaaende Lov og Ret og Politii, men der er Spørgsmaal om en Ordning i de enkelte Forhold, som udtrykkelig ere nævnte i § 2 under Nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 og 8, og dertil hører netop ikke den borgerlige Ret og den borgerlige Retspleie og heller ikke mange andre Forhold. Der er altsaa ikke, som den ærede Rigsdagsmand sagde, Spørgsmaal om denne almindelige Dvergang fra Slesvigs Lov og Ret og Politii til Kongerigets Lov og Ret og Politii.

Naar nu den ærede Rigsdagsmand meente, at i alt Fald den sidste Grund, han nævnte, eller rettere et Navn, han nævnte, et Skold, om jeg saa maa sige, han løstede i Beiret, nemlig Navnet Rødding, skulde være afgjørende i den Henseende, saa er det jo klart, at den ærede Rigsdagsmand glemmer to Ting. Han glemmer for det Første, hvad der fortrinnsviis fremkaldte Valget af Rødding. Det var ikke Hensynet til Lov og Ret og Politii, endmindre til en Grundlov, som ikke bestod, det var væsentlig Hensynet til de særegne Bestyrelsesforhold i Kirke og Skole. Men hvad der er langt vigtigere, det er, at den ærede Rigsdagsmand glemmer Forskjellen mellem For og Nu. Vel kan jeg ikke her paa nogen Maade indlade mig paa den Sammenligning imellem kongerigiske og slesvigiske Forhold, thi det vilde være upassende, selv om jeg var Rigsdagsmand, men det vilde være dobbelt upassende for mig her at gjøre det som Minister; men jeg kjender meget nøie Forholdene, jeg kjender de omtalte slesvigiske Amtmænd, Dommere og Herredsfogder bedre end den ærede Rigsdagsmand, og ifølge dette mit Kjendskab kan jeg rolig tilraade Lovforslagets Antagelse. Jeg kjender fremdeles ogsaa de Mænd, som i den slesvigiske Ständerforsamling have stemt for Forslaget, jeg skulde dog troe, at Laurits Skau og Krüger fra Bestoft bedre kjende Forholdene i Slesvig end den ærede Rigsdagsmand, og naar disse Mænd stemme for et saadant Forslag, saa troer jeg, det ikke gaaer an blot med Navnet Rødding at ville slaae dette Lovforslag til Jorden.

Gomar: Uagtet det er min Overbeviisning, at det i administrativ Henseende kan